

Reactie samenwerkingsverband Koers VO op de AMvB B10238.K-1 versie 12-02-2013

Het samenwerkingsverband Koers VO wil graag reageren op de volgende onderdelen van de AMvB:

- 1. Artikel IIID, artikel IIIE**
Wijzigingen in het Onderwijskundig besluit WEC met betrekking tot de symbiose-overeenkomst.
- 2. Artikel X B,**
toevoeging artikel 15a aan het Inrichtingsbesluit WVO: Deskundigen samenwerkingsverband.
- 3. artikel X B**
toevoeging artikel 15c aan het Inrichtingsbesluit WVO: Inhoud ontwikkelingsperspectief.

Ad 1 Symbiose-overeenkomst

Het samenwerkingsverband Koers VO is positief over de voorgenomen flexibilisering van de voorschriften met betrekking tot de symbiose-overeenkomst. Deze flexibilisering zal de kans vergroten dat leerlingen een op maat gemaakt arrangement kunnen volgen. Hopelijk wordt daardoor het onderscheid tussen regulier en speciaal onderwijs minder groot en kan men door het soepeler symbiose-systeem gemakkelijker van elkaar leren.

De uitvoering van de symbiose-overeenkomst heeft ook gevolgen voor de ouders. Wij vinden dat de ouders hier een eigen verantwoordelijkheid zouden moeten krijgen. Daarom stellen wij voor in het Onderwijskundig besluit WEC op te nemen dat, wanneer er gebruik wordt gemaakt van symbiose voor een leerling, de overeenkomst pas kan worden afgesloten nadat daar op overeenstemmingsgericht overleg met de ouders daarover heeft plaats gevonden.

Ad 2 Deskundigen samenwerkingsverband

De Wet passend onderwijs verlangt van het samenwerkingsverband dat er een samenhangend geheel van voorzieningen voor extra ondersteuning binnen en tussen de scholen wordt georganiseerd. In aansluiting daarop moet in het ondersteuningsplan op basis van de ondersteuningsprofielen van de scholen dit samenhangend geheel van voorzieningen voor extra ondersteuning worden beschreven. Uit de wet en de Memorie van Toelichting blijkt wat de wetgever voor ogen staat: de samenwerkingsverbanden moeten eerst kijken of er voldoende extra ondersteuning binnen het reguliere onderwijs geboden kan worden voordat zij voor een leerling een Toelaatbaarheidsverklaring afgeven. De landelijke systematiek van de indicatiestelling wordt afgeschaft omdat de indicatiestellingen zoals die tot nu toe plaats vinden te snel en (vanwege de open-eind financiering) te gemakkelijk leiden tot plaatsing in het speciaal onderwijs. Dit maakt direct duidelijk waar de deskundigheid van de deskundigen (die het samenwerkingsverband adviseren over de toelaatbaarheid van leerlingen tot het speciaal onderwijs) in de ogen van de wetgever in de eerste plaats moet liggen: niet op het gebied van diagnosestelling maar op kennis van zaken wat betreft het geheel van voorzieningen dat het samenwerkingsverband heeft georganiseerd. Het gaat om kennis van de schoolondersteuningsprofielen van het regulier onderwijs en kennis van de onderwijsprogramma's en ondersteuningsmogelijkheden van het speciaal onderwijs. De wetgever wenst niet langer etiketterende deskundigen.

In de AMvB wordt gesproken over een orthopedagoog en waar nodig een keuze uit een scala van deskundigen. Hier dreigt opnieuw dat de adviserende deskundigen het nodig gaan vinden kinderen op te zadelen met etiketten omdat zij dat nu eenmaal vanuit hun deskundigheid gewend zijn. De kernvraag die door de deskundigen beantwoord moet worden is: hoe kan de onderwijsbeperking worden opgeheven (zie ook de Memorie van Toelichting). Deze vraag kan alleen beantwoord worden door een deskundige die een grote kennis bezit van welke mogelijkheden er voor extra ondersteuning binnen het samenwerkingsverband bestaan. Een orthopedagoog heeft die kennis niet automatisch op grond van zijn orthopedagoog-zijn. Geen enkele opleiding levert een zo specifiek deskundige af. Het enige dat in zijn algemeenheid verlangd zou moeten en kunnen worden is dat de deskundige dossiers (en de daarin opgenomen ontwikkelingsperspectieven) kan beoordelen en een oordeel moet kunnen geven over (onder andere) testgegevens waar de onderwijsbeperking uit blijkt. Daarbij kan gedacht worden aan een gedragswetenschapper (ortho- of (gz) psycholoog/ klinisch pedagoog). Maar een academische opleiding is in wezen niet het belangrijkste: kennis van de mogelijkheden die er binnen

het samenwerkingsverband bestaan voor extra ondersteuning en in staat zijn onderwijsbeperkingen daaraan te koppelen, is vele malen belangrijker. Wij stellen dan ook voor om, wanneer het om de commissie gaat die adviseert over de Toelaatbaarheidsverklaringen, naast een eventuele gedragswetenschapper iemand aan te wijzen die genoemde kennis binnen het samenwerkingsverband bezit.

De andere in de AMVB genoemde deskundigen zullen een rol hebben in het voortraject, bij verwijzing naar het speciaal onderwijs en in de verdere ondersteuning van de leerlingen. Wij denken daarbij ook aan het opzetten van integrale arrangementen waarbij het samenwerkingsverband samenwerkt met de gemeenten/Jeugdzorg.

Ad 3 Inhoud ontwikkelingsperspectief

Bij de toelichting over het Ontwikkelingsperspectief missen we een explicitering van de rol van de ouders. Er wordt weliswaar aangegeven dat het bevoegd gezag ten minste jaarlijks met de ouders het ontwikkelingsperspectief evalueert, maar we zien graag vermeld en ook geregeld dat ouders vanaf het eerste ontwikkelingsperspectief, dat voor hun kind wordt opgesteld, hierbij worden betrokken.

Verder vragen wij uw aandacht voor de overgangen po-vo, vo-mbo in het kader van het ontwikkelingsperspectief van de leerling. De ervaring leert ons dat het gevaar groot is dat elke nieuwe school, zonder rekening te houden met het eerder opgestelde ontwikkelingsperspectief, een eigen perspectief opstelt. Bij verandering van school moet de continuïteit in de ontwikkelingsperspectieven gewaarborgd zijn. Het lijkt ons verstandig in de regelgeving te benoemen dat samenwerkingsverbanden hier zelf iets voor regelen.

Koers VO, 28 maart 2013

Bureau Koers VO
Marshallweg 17
3068 JN Rotterdam
T 010 - 484 25 76
F 010 - 484 28 39
E info@koersvo.nl
www.koersvo.nl